Ч. 245. Второк 20 (7) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Скликане делеґаций. — Бомба в церкві сьв. Петра. — Мнима недуга сербского наслідника престола. — Події в Росиі.

В суботу приступила палата послів до дальшої дискусиї над III. ґрупою виборчої реформи. По відчитаню інтерпеляций забрав слово пос. Романчук і в довшій промові виступав против розширеня автономії Галичини. Пос. Дашиньский заявив іменем свого сторонництва, що буде голосувати за принятєм III. ґрупи правительственного предложеня. Пос. Шукле промавляв за розширенєм автономії, так само ґр. Штернберґ, п. Штайнвендер, п. Ґесман, др. Ґломбиньский, др. Малаховский і справоздавець меншости пос. Метталь. Приступлено до голосованя і 201 голосами против 35 принято цілу III. ґрупу так само, як єї ухвалила комісия. Відтак розпочала ся дискусия над IV. ґрупою закона. Бесідники, які зголосили ся до слова, зрекли ся своїх промов, а пос. Ґесман поставив внесенє на закрите дискусиї, чим викликав голосні протести на лавах ческих радикалів, до котрих прилучив ся і ґр. Штернберґ. В палаті настав великий крик і заколот і пос. Ґесман відкликав вкінци своє внесенє. На тім закінчено засіданє і назначено слідуюче на нині по полудни.

Говорять, що делеґациї зберуть ся в Будапешті в неділю дня 25 с. м. на перше засіданє. В понеділок прийме Цісар делеґациї і виголосить престольну бесіду. Тогож дня о год. 4 по полудни має відбути ся перше засіданє австрийскої делеґациї.

Нинішні телеґрами принесли з Риму сензацийну вість, що вчера в полудне в часі богослуженя в церкві сьв. Петра перед престолом Altar Novicella вибухла бомба, котра на щастє не мала ніяких злих наслідків. Серед вірних настав страшенний переполох. В хвили вибуху був в церкві також кардинал Рамполя. Бомба вибухла з великим гуком, а густий дим і сопух пороху розійшов ся по церкві. Церковна сторожа, присутні на богослуженю вояки і вірні кинули ся в сторону, звідки роздав ся гук і вскорі пересьвідчено ся, що бомба була укрита між між дошками на руштованю. Вибух не зробив ніяких шкід, лише кілька дощок було обсмалених. Оден із сторожів церковних, котрий був недалеко місця вибуху, заявив, що не бачив нікого, хто підкладав би бомбу. При престолі сьв. Григория в хвили вибуху один з сьвящеників відправляв службу Божу і на гук вибуху задержав ся на хвилю, а відтак довів відправу до кінця. Гук був так сильний, що було єго чути аж в дільници Борґо, однако думано, що то звичайний вистріл армати, котрим кождого дня звіщає ся полудне. З той причини в першій хвили тілько не богато людий побігло до церкви. Судове слідство, яке сейчас заряджено, ствердило, що пушка, якої ужито на бомбу, була з консерв. Льонт мусів бути дуже короткий, бо не найдено єго на місци. Із служби ні з публики ніхто не ранений. Кард. Меррі дель Валь повідомив сейчас папу про експльозию. Ціле вчерашне пополудне товпи спішили до церкви сьв. Петра, аби оглянути місце вибуху. Міністер внутрішних справ визначив 1000 лірів нагороди за викрите виновника вибуху.

Деякі віденьскі часописи розпустили були в послідних днях вість, немов би сербский наслідник престола кн. Юрий занедужив так небезпечно на умі, що в сербских двірских кругах думають о назначеню на єго місце наслідником престола єго молодшого брата князя Александра. Вість та показала ся безосновною і сербске урядове бюро прасове заявляє, що донесеня заграничних часописий о недузі престолонаслідника видумані. Наслідник престола тішить ся як найліпшим здоровлєм і оногди був на полюваню, а вчера проходжував ся по найбільше оживлених улицях Білгорода, аби заперечити невірним поголоскам.

Варшавскі часописи доносять: О годині $1^1/_4$ в ночи прийшло на зелізничу стацию Сухеднів при шляху надвисляньскім около 30 уоружених револьверами молодих людий. Стрітивши в салі III-ої кляси стацийного жандарма, підофіцира Якова Ничипорука, опришки зранили єго кількома вистрілами. Ничипорук, взиваючи помочи, вискочив на перон двірця, звідки почав стріляти до напастників, котрі відповідаючи вистрілами, положили єго трупом. Відтак попали они на помічника начальника Каміньского, жадаючи від него виданя касових ключів, котрих Каминьский не мав. Тоді веліли напастники завести себе до начальника Лазарка, котрий під загрозою револьверів му-

---

КАРТИНА З ПОДОРОЖИ.

(З француского — Фр. Мурі).

Ми покинули саме ріку Нам-Кан, котрою плили вже від двох тижднів, і наша каравана лише з трудом посувала ся по склонах гір Пу-гонґ, аби зійти до хіньскої границі.

Повірена мені задача протягне ся імовірно довше, бо повени рік спиняють похід. Склони Пугонґу перетинають глубокі яри, через котрі з огляду на наші коні ми не могли перейти при помочи перекинених старих дерев. Ми мусіли отже посувати ся вздовж тих пропастий, що робило нашу дорогу два рази довшою. Ті яри так глубокі, що звичайним оком тяжко добачити їх дна. Часто становлять они корита потоків, котрі рядом водопадів збігають в долину. Ледве можна було дочути шум тої далекої води, що пінила ся серед скал рожевого ґраніту.

Великаньскі дерева, покриті звоями ліянів, мотали свої ґалузи понад нашими головами. Ми не бачили нічого поза тим зеленим склепінєм, крізь котре передирав ся часом промінь сонця, клав ярке сьвітло на листє бананів, а відтак творив ясні пятна на земли. Величаві ареки, від 20—25 метрів високі, здіймали в гору стрункі пні, закінчені зеленою китицею, в котрій крили ся оріхи, так улюблені жовачами бетелю. Часом мусіли ми звертати з дороги, аби оминути великаньский пень, повалений часом або циклоном. Ті великани укривали ся під верствою зеленого моху, на котрім відбивали ся ярко гриби жовті, помаранчеві і червоні.

По коліна грязли ми в грубій верстві сухого листя, котра глушила наші кроки. В день перервали тишину лише накликування провідника або пронизуючі крики малп, що гонили за собою з ґалузи на ґалузу. Часом стріляв я для забави до птиць з прехорошим пірєм. Гук вистрілу розносив ся без кінця, бо відгомін відбивав ся о цілий ряд скал.

В ночи довкола нашого табору будило ся житє. Здавало ся, що всі зьвірята змовили ся, аби заколочувати нам спокій. Ми розпалювали великі ватри для охорони перед тиграми, котрих в тім краю тілько, що тонкиньскі селяни ніколи не ходять инакше як громадками. Зьвірі то так небезпечні і зухвальні, що поривають чоловіка з посеред сплячих товаришів. Недбалість вартівників, що не доповнюють ватри, спричинює дуже часто смерть кількох подорожних, про котрих ніхто навіть не знає, коли їх понесли тигри. На другий день, глядаючи слідів нещастних жертв, находжено о кілька кільометрів від табору покровавлені куснї одежи і погризені тиграми кости.

Одної ночи я твердо спав, утомлений тяжким походом, коли нараз обудив мене страшенний рик. Здавало ся, що всі тигри зібрали ся, аби напасти на наш табор. Я вибіг із шатра, побоючи ся, чи вартівники не сплять. На щастє ряд наших огнищ осьвічував ліс довкола і тигри не могли наблизити ся незамітно.

Успокоєний, положив ся я знов на мати, хотячи продовжити сон, нещастно перерваний тим риком, коли наблизив ся до мене один з вартівників.

— Пане капітане, серед рику тигрів чую і людскі голоси. Десь близько суть люди, котрим грозить небезпечність.

Прислухуючись, пересьвідчив ся я, що той чоловік не помиляє ся. Я післав по начальника моєї анамскої сторожи.

— Мусимо — крикнув я — поспішити на поміч тим нещастним, котрих страшні крики чуємо. Нехай наші люди возьмуть оруже, а часть нехай забере смолоскипи, прочі лишать ся сторожити табору.

— Капітане — відповів — було би божевільностию запускати ся в ліс, в ночи, в ту страшну гущавину; як можна здогадувати ся з витя тигрів, єсть їх дуже богато. Засмаку-

сів їм видати ключі від кас, в котрих було дуже небогато гроший. Крім кас розбили они також всї скринки до добровільних жертв, з котрих забрали невеликі грошеві квоти. Опришки понищили також телеґрафічні апарати, аби перервати получене стациї і розставивши відтак варти, розпочали грабіж. Забрали гроші з двох кас стацийних, знищили тайні папери мобілїзацийні і понищили ціле уряджене стациї. Напад тревав пів години. Відходячи, опришки погасили сьвітла і нїким не гонені зникли. Аж над раном удало ся привернути тимчасову комунїкацию телеґрафічну і повідомити сусїдну стацию Скаржиска о довершенім нападї.

Новинки.

Львів, дня 19-го падолиста 1906

— **Іменованя.** П. Мінїстер рільництва іменував студента прав Аполїнария Чеслава Пекосїньского практикантом в дирекциї домен і лїсів державних відділ II. у Львові.

— **Зміна пляну науки релїґії в середних школах.** Мінїстерство просьвіти розпорядило, щоби з початком біжучого шкільного року в першій і другій клясї середних шкіл викладано науку катехизму з відповідними лїтурґічними поясненями. В третій клясї в першім півроцї має бути лїтурґіка самостійним предметом науки, щоби молодїж могла поглубити і розширити свое лїтурґічне знане, набуте в перших двох клясах. В другім курсї третої кляси має викладатись важнїйші подїї з біблійної історий старого завіта, а в четвертій клясї основнїйша история нового завіта, щоби в той спосіб шкільна молодїж була приготовлена до науки віри та моральности в перших двох клясах середних шкіл. Той новий плян вводить ся постепенно в той спосіб, що в біжучім шкільнім роцї заведено его в першій клясї, а в слїдуючім буде він обовязувати також і в другій клясї.

— **Усїльницї** паробили минувшого лїта в цілій Чортківщинї в садах так великої шкоди, що майже нїгде не було садовини, а тепер — як звідтам доносять — всї дерева облїплені білою паутиною і нїхто тим не журить ся, щоби обчищувати дерева і нищити усїльницї. Єсть обава, що в слїдуючім роцї понищать усїльницї не лиш сади, але й городи.

— **Підвисшене дорожняного додатку.** В мінїстерстві скарбу відбула ся оногди при участи представителів всїх инших мінїстерств конференция в справі дорожняного додатку для урядників 4-ох найнизших кляс ранґи. Постановлено таку форму додатку, що мае бути признаних 50 процент активального додатку, а то зарядженє зрівнало би цивільних урядників під взглядом додатків з кватировим войскових ґажистів. З другої сторони треба зазначити, що в той спосіб кошти дорожняного додатку для чотирох найнизших урядничих кляс вменшено на 11,750.000 К. Супротив того можна надїятись, що в найкоротшім часї положенє урядників буде значно поправлене.

— **Конкурс.** Видїл співацкого товариства „Львівский Боян" розписуе музичний конкурс виключно на хоральні твори, а іменно: 1. на мішаний хор з супроводом фортепяна або орхестри з премією 200 К; 2. на мужеский хор з супроводом фортепяна або орхестри з премією 100 К. Твори нагороджені стають власностию товариства. Конкурсові твори належить надсилати найдальше до дня 30 н. ст. цьвітня 1907 р. включно на адресу товариства, Львів, ул. Вірменьска ч. 2. — Вислїд конкурсу з р. 1906 е ось який: з наспівших 8 творів признав Видїл після опінїї юрорів п. Богданови Вахнянинови IV. премію 50 К за тенорове сольо з супр. фортепяна п. з. „Плач Яреми". П. Евг. Форостинї удїлив признане за сольо-спів з супр. фортепяна п. з.: „Ти прощай". В склад конкурсової комісиї входили: о. Остап Нижанковский, п. Стеф. Людкевич, п. радн. А. Вахнянин і п. Р. Ганїнчак.

— **Страйк челядників пекарских,** який вибух в суботу, прибрав вже так великі розміри, що нинї в цїлім містї не було нї сьвіжого хлїба нї булок, а коли минуть ся запаси, які ще на нинї були, то Львів мабуть на довший час лишить ся без печива і не буде иньшої ради — очевидно для тих, що зможуть — як лиш вертати до давного способу житя і печи хлїб та булки дома. Бо обі сторони, як челядники так і майстри, завзяли ся і не хотять одні другим зробити нїяких уступок. Майстри не хотять і чути о якійсь згодї, а челядь постановила витревати доти, доки аж не будуть увзглядненї всї еї жаданя. Щоби поставити на своїм, челядь допускає ся навіть насильств. Вчера о 8-ій год. рано майстер пекарский Войталевич віз зі своїм наймитом печиво. Нараз на площи Бенедиктиньскій кинуло ся на него несподївано яких 20 страйкуючих робітників пекарских. Майстер і наймит Кардеш втекли на подвірє монастиря СС. Бенедиктинок, а страйкуючі перевернули віз на землю, висипали печиво і подоптали его та змісили ногами з болотом; наконець потяли ще ножами всю упряж на кони та наробили Войталевичеви в той спосіб шкоди на яких сто кількадесять корон. В кілька годин опісля, два робітники пекарскі, Кеслер і Пуркіс побили і поранили на ул. Жовківскій Адольфа Баруха за то, що він мимо страйку працював в пекарни Темпельсманна. На пекарню Файвля Шнавцера при ул. Жовківскій ч. 87 напало чотирох страйкуючих на працюючого тут Макса Шнавцера, брата властителя пекарнї і змусили его залишити роботу. Полїция арештувала двох напастників.

— **Із станиславівскої епархії.** Канон. інституцию одержали: о. Добряньский на Чернелицю, Ом. Весоловский на Озеряни, Вен. Салевич на Окняни, Северин Стрільбицкий на Росохач, Мих. Кобиляньский на Перемилів і Лонг. Раковский на Хриплин. Іменовані: Йос. Кисїлевский з Олешиць містопредсїдателем „Товариства взаимної помочи церковних півців", Вяч. Пасинович дїйстним косівским деканом і сотрудник з Березова вижного Вол. Луговий радником консисториї з правом ужавати крилошаньскі відзнаки. — Увільнені Ник. Филипів від прив. сотрудництва в Чернїєві, Ом. Троян від другого сотрудництва в Коломиї. Введені: Ант. Строцкий в сотрудництво в Ляцкім шляхотскім, Ник. Салї яко завідатель в Чернїєві, Леонт. Коростіль яко перший і Іван Фіґоль яко другий сотрудник в Коломиї, Ал. Гуновский яко четвертий парох. сотрудник при соборній церкві в Станиславові і Яр. Марчак яко експонований сотрудник в Новосїлцї, приналежній до парохії Петрилів. — Намістництво признало на один рік дотацию для прив сотрудників: в Побережі, Молодятинї і Кривеньким. — В епархіяльний дух. союз приняті: Евст. Барановский і окінч. богослове Ігн. Щуровский, оба із львів. епархії.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** Саля Тов. Монюшка. Початок точно $7^1/_2$ вечером. (Лише 8 вистав). Ві второк дня 20 с. м. „Продана наречена", опера в 3 дїях Ф. Сметани. Виступ п. Андрія Гаєка, б. тенора опери в Люблянї. — В середу дня 21 с. м. „Лїсова квітка", конк. ком. в 4 дїях Яновскої. — В четвер дня 22 с. м. „Чорноморцї", нар. опера в 3 д., муз. Лисенка. — В суботу дня 24 с. м. „Весїле при лїхтарнях", опера в 1 д. Офенбаха. Закінчить „Запорожець за Дунаєм", нар. оп. в 3 д. Артемовского. Виступ п. Гаєка і п. Стефанії Чорненко. — В недїлю дня 25 с. м. „Гандзя", істор. др. в 5 д. Карпенка Карого. — Білети на тоті представленя можна замавляти від тепер в „Народ. Торговли".

— **Тов. „Руска Захоронка"** пригадує П. Т. львівскій публицї, що вечерницї для дорастаючої молодїжи, котрі уладжує се товариство, відбудуть ся в вівторок 20 с. м. в навечерє св. Михайла о год. 7-ій вечером. Забава заповідаєсь добре, а що більше, надїємось, що на так гарну цїль нїхто не пожалує гроша. — *Видїл.*

— **Велику ватагу фальшивників банкнотів** викрили сими днями на Угорщинї. З Нїтри доносять в сїй справі під датою 15 с. м.: Жандармерия в Прівідє звертала вже від довшого часу увагу на робітника Чеєля, котрий хоч не мав нїякого занятя, мимо того що дня міняв грубші банкноти. Жандармерия набравши підозрїня, зробила ревізию в его помешканю і знайшла в пивници пять тисячів штук фальшивих банкнотів по сто корон. Чеєль признав ся, що стоїть в звязи з великою ватагою фальшівників банкнотів, котрої головним осідком єсть місто Новий Сад. Слїдство показало, що Чеєль дїстав дїйстно тоту пачку банкнотів почтою, але хто еї післав, годї було доси вислїдити, а Чеєль не хоче сказати. Дальше слїдство викрило лиш тілько, що на чолї тої ватаги стоїть якийсь Попович.

— **Зухвалий напад в цїли рабунку на** студента прав пана Вереша доси ще не вияснив ся, хоч полїция робить енерґічні пошукуваня. Арештовано, що правда, якогось робітника, котрий в тім часї, коли п. Вереш відбирав гроші за облїґациї, крутив ся коло каси, хотячи зміняти бакнот 10-короновий, але показало ся, що він не той, котрого опис подав п. Вереш. Замітне, що того напастника видів також і касиер та подав такий самий его опис як п. Вереш. Був то мужчина високого росту в темнім пальтотї і чорнім капелюсї. Зрабована сума складала ся з одного банкнота на 1000

вавши крови, кинуть ся на нас, заки ми їх побачимо при блїдім сьвітлї смолоскипів. У ратимо кількох людий, а не спасемо нїкого. Впрочім послухаймо — не чути вже людских криків. Ті нещастні на віки пропали.

Начальник сторожи говорив правду. Я мусів признати влучність его заміткам, хоч як жорстокими видались они менї. Я не мав права виставляти на небезпечність житя тих людий, аби іти на поміч нещастним, котрих смерть була неминучою. Але та страшна подія зараз при нашім таборі відобрала менї сон. З горячковою нетерпеливостию дожидав я дня, аби пересьвідчити ся, що лучило ся тої страшної ночи.

О пятій рано вийшов я з дванайцятьма уоруженими людьми. Один з них, що походив з тих сторін і добре знав ті лїси, вів нашу дружину в сторону, звідки в ночи доносили ся до нас крики. Ми поступали так поволи через яруги і гущавину, що ідучи цїлу годину, увійшли ледве 500 метрів.

Вкінци опинились ми на полянцї, де нашим очам представив ся страшенний вид. Мої люди подали ся з трівогою назад, хоч належали до тої жовтої породи, котра так тяжко піддає ся зворушеням. Нїколи ще не бачив я таких яток. Земля, червона від крови, була вогка, хоч від двох місяців не падали дощі. Декуди погані калужі доказували, що земля не могла вже більше насякнути кровію. Ми ступали по людских останках. Обглодані черепи, порозривані ноги і руки вкривали землю. Останки одежи, покриті болотом, прикривали недогризені кістяки, покинені тиграми. Круки і яструби брали вже участь в пирі по відходї тигрів. Відлїтали поволи перед нами і кружляючи, сїдали на найблизших деревах.

Мою увагу звернула перед усїм постава кількох тїл, котрих дикі зьвірі не могли відорвати від пнів. Пожирали тих нещастних, як стояли привязані мотузами до пнів. По прочих деревах висїли вже тілько покровавлені шнури. Тут хижакам удало ся відорвати тулови своїх жертв і потягнути на середину поляни, аби тут вигіднїйше наситити ся добичию. На тім місци лежало множество людских останків, немов би їх тигри умисно зібрали для пізнїйших пирів.

Я стояв кілька хвиль супротив того страшного видовиша і не міг промовити слова. Мої люди тремтїли на цїлім тїлї і з трівогою споглядали на себе, хоч були між ними і давні участники „чорних стягів", ворохобники і розбишаки, котрі оглядали вже неодну криваву різню.

Коли минуло перше зворушенє, післав я до табору по застули, аби похоронити бідні людскі останки. Аби скоротити собі час дожиданя, числив я дерева, що мали на собі слїди крови. Було їх 56, отже пятьдесятьох шістьох людий потерпіло сеї ночи страшенну смерть.

Я губив ся в здогадах над драмою, яка розіграла ся на тій полянї, думаючи, що тої тайни нїколи не викрию, коли дізнав ся о нїй в спосіб як найменше сподїваний.

(Конець буде).

корон і 5 банкнотів по 100 корон. П. Вереш має ся добре; рана коло правого ока не єсть тяжка а від удару в голову з заду єсть лиш слабий слід.

— **Нещасливі пригоди.** З Черновець доносять: В селі Ватра-Молдовиця в ґураґуморскім повіті фірер від жандармерії, Йосиф Кубек, вернувши дня 13 с. м. зі служби, взяв ся чистити вохкий карабін і робив то так неосторожно, що карабін вистрілив а куля поцілила другого фірера, що був в тій самій комнаті, Кароля Кріґера, і убила єго на місци. — В самих Чернівцях стала ся знов така пригода в пятницю вечером: 80-літний господар із Старої Жучки при ул. Зелізничій хотів перейти через улицю, котрою над'їзджав з гори візок з молоком пахтяра Розенмана. Якраз в тій хвили над'їхав з противної сторони трамвай. Кінь Розенмана сполошив ся від трамваю і скочив в бік а дишель від воза вдарив старика в голову так сильно, що той погиб на місци.

— **Довгий вік.** З Будапешту доносять, що там померла в суботу женщина, котра жила в трох столітях. Була то якась пані Роза Альбахарі, котра родила ся в 1798 р. і дожила 108 літ. В 17-ім році свого житя віддала ся она була за віденьского банкіра Якова Озера, котрий помер ще в 1860 р. Від 20 літ проживала она постійно в Будапешті. Она ніколи в житю не хорувала аж в послідних днях почала жалувати ся, що ослабає.

— **Палії для приятности.** З Льондону доносять: Поліція в Крайдон арештувала минувшої пятниці 4 людий, самих робітників, котрі задля самої приятности підпалювали доми. Они признали ся, що робили то вже від півтора року. За кождий раз, коли не мали що робити, забавляли ся в той спосіб, що в нових домах підпалювали склади деревляного матеріялу. В 1904 р. було в наслідок того в згаданім місті аж 120, а в минувшім році навіть аж 212 случаїв огню. Шкоду, якої наробили тоті палії, обчисляють майже на півтретя міліона корон.

— **Дороге місце для пса до забави.** В Ню-Йорці жиє старенька вже пані Йосифіна Вендель, якась своячка звістного міліонера Астора і там належить до неї при улици ч. 4 велика незабудована площа, обведена парканом. Якось недавно тому хотіли якісь підприємці купити від неї тоту площу і давали вже 615.000 долярів, значить ся звиш 3 міліони корон, але пані Вендель не хотіла таки за ніякі гроші продати тої площі, бо сказала, що тота площа служить тепер за місце забави для єї улюбленого песика „Тріксіч", котрий не мав би де бавити ся, як би она єї продала.

† **Померла** Каролина Пижанковска, вдова по рускім сьвященику в Вороцеві, городецкого повіта, дня 16 с. м. у Львові, в 63-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 19 падолиста. Є. В. Цісар виїзджає на довший побут до Будапешту.

Відень 19 падолиста. W. Ztg. оголошує відручне письмо цісарске до міністра справ заграничних Ерենталя і президентів обох кабінетів бар. Бека і дра Векерля, в справі скликаня спільних Делеґаций на день 25 с. м. до Будапешту.

Відень 19 падолиста. Грецкий король приняв на довшій авдиенциї міністра справ заграничних Еренталя, а відтак відвідав німецкого амбасадора Веделя і побув у него пів години.

Відень 19 падолиста. Княг. Каролина Мария Іммакулята саско-кобурґско-ґотайска прибула дня 15 с. м. в товаристві свого мужа кн. Августа Леопольда і братів Архікн. Леопольда і Франца Сальватора в гостину до Архікн. Марії Валерії до Вальзе. Слідуючого дня занедужала поважно.

Берлин 19 падолиста. З нагоди близького приїзду даньскої пари королівскої висказує Nordd. Allg. Ztg. бажаӕ, щоби тота гостина причинила ся до стісненя союза дружби, яка сполучає оба краї. Згадана ґазета пише так дальше: Окреме житє політичне і духове братних народів відчуваємо не як страту але яко збільшене богатства культуральної спільности. Наша політика ніколи не мішала ся ворожо в мирний розвій инших народів, лиш без зависти приймала здобутки економічні і культуральні в нашій части сьвіта.

Москва 19 падолиста. На стациї Воскресеньск зелізниці Москва-Казань напало 25 узброєних людий на поїзд товаровий, що ішов з Москви і зрабовали 80 пудів товарів.

Полтава 19 падолиста. (П. А.) В суботу около 9 год. вечером застрілили невислїджені виновники шефа тутешної залоги ґенерала Полковнікова і переходячого случайно вояка.

Білосток 19 падолиста. При ул. Александрівскій вибухла вчера бомба, підкинена незвістним виновником, котрої вибух крім великого гуку не наробив ніяких злих наслідків.

Сан Франціско 19 падолиста. Японьска ескадра, котрої приїзду ожидають тут з весною, буде складати ся з одного боєвого корабля і двох кружляків а буде позіставати під командою віцеадмірала Катаокі. Ескадра перед тим зложить коротку візиту в Гонолюлю а в марті або цьвітни тут приїде.

Копенгаґа 19 падолиста. Король і королева виїхали вчера до Берлина.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_6$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_6$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. ц. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).